

Dnr: I2021/00533

Linus Klackenberg
linus.klackenberg@energigas.se

Infrastrukturdepartementet
i.remissvar@regeringskansliet.se
i.e.remissvar@regeringskansliet.se
andreas.kannesten@regeringskansliet.se

Stockholm den 12 mars 2021

Remissvar gällande Promemorian Hållbarhetskriterier – genomförande av det omarbetade förnybartdirektivet

Energigas Sverige, som är branschorganisationen för energigaserna i Sverige, har tagit del av rubricerat förslag till nya föreskrifter. Vi tackar för möjligheten att bidra med synpunkter och delger härmed vårt yttrande enligt Infrastrukturdepartementets remiss den 12 mars 2021.

Sammanfattning

Energigas Sverige stödjer den huvudsakliga inriktningen om en utvidgning och anpassning av det befintliga systemet för hållbarhetskriterier (HBK) i Sverige till det omarbetade förnybartdirektivet, förkortat REDII. Vi anser att det är en välarbetad promemoria med förslag som hänger ihop och på ett tydligt sätt genomför förändringarna som följer av kraven i REDII.

Det är mycket olyckligt att huvuddragen i implementeringen remitteras så sent som fyra månader innan mycket detaljerade och omfattande krav ska träda i kraft. Mycket av detaljerna som får direkt påverkan på företagens åtaganden, kontrollsystem och beräkningar kommer dessutom först senare i föreskrifter. Det är därför av största vikt att dessa nu remitteras skyndsamt för att helheten ska kunna bedömas och för att företagen ska ha en chans att hinna anpassa sina verksamheter till 1 juli 2021. Av detta skäl behöver också övergångsbestämmelser utformas så att biobränslen som köpts in före 1 juli 2021 inte omfattas av kraven. Bemyndigande för detta behöver införas i lagen. Lämpligast vore dock att införa kraven i sin helhet inklusive rapporteringsskyldighet först från 1 januari 2022, men under förutsättning att det inte innebär problem för stödmottagare i efterhand.

Vi vill uppmärksamma Regeringen på att antalet nya gasanvändare som riskerar omfattas av krav om hållbarhetskriterier och rapporteringsskyldighet riskerar att bli många (hundratals) om inte ansträngningar görs för att minimera mängden rapporteringsskyldiga aktörer. Detta bör göras genom att flytta rapporteringsskyldigheten till leverantören och en klok tillämpning av undantaget för mindre gasanläggningar.

Vi delar inte uppfattningen att det är nödvändigt att användaren av gasformiga biobränslen måste bli rapporteringsskyldig. För att minimera gasanvändarnas administrativa börda och därmed villighet att använda gasformigt biobränsle bör rapporteringsskyldigheten för gasformiga biobränslen ligga på den som är skattskyldig (leverantören). Endast för nyttillkommande anläggningar som är större än 2 MW och som från 1 januari 2021 börjar använda gasformigt biobränsle annat än från fast kommunalt avfall, finns det skäl att lägga rapporteringsskyldigheten på användaren. Detta eftersom växthusgasberäkningen för dessa anläggningar måste omfatta användarsteget. Det är önskvärt att så långt det är möjligt flytta den administrativa bördan till leverantören eftersom leverantörerna i de flesta fall redan har ett kontrollsystem och är bekant med hållbarhetsrapporteringen. Det är också leverantören som i de flesta fall är skattskyldig och därmed ska inneha anläggningsbeskedet.

Vi föreslår att undantaget från rapporteringsskyldighet (och att uppfylla hållbarhetskriterierna) för gasformigt biobränsle som används i anläggningar som producerar el, värme eller kyla som har en sammanlagd installerad effekt på mindre än 2 MW, utformas utifrån årsförbrukning av förnybar gas. Endast gasanvändare som har en årsförbrukning av förnybar gas för produktion av el, värme eller kyla som överstiger 16 GWh/år bör då behöva uppfylla hållbarhetskriterierna. För att inte rapporteringsskyldighet ska inträffa plötsligt och retroaktivt bör rapporteringsskyldighet gälla från året efter att denna nivå överskridits.

Vi välkomnar och understryker vikten av att det införs möjlighet att frivilligt ansöka om hållbarhetsbesked för leverantörer som inte är rapporteringsskyldiga. Om användaren av gasformigt biobränsle blir rapporteringsskyldig så som det föreslås i remissen, är detta helt avgörande. I vägledning och föreskrift måste det skyndsamt göras mycket tydligt vilka förenklade krav som gäller för rapporteringsskyldiga användare som köper biobränsle från leverantör med hållbarhetsbesked.

Energigas Sverige anser att definitionen av biodrivmedel i hållbarhetslagen bör ändras så att även bränsle som används i stationära motorer anses utgöra biodrivmedel. En sådan ändring skulle innebära att det då blir den skattskyldige (leverantören) som blir rapporteringsskyldig, vilket är det lösning som bör användas i alla fall där det är möjligt. Enligt remitterat förslag behöver både leverantören och användaren ha hållbarhetsbesked vilket skulle vara en olycklig lösning.

Vi föreslår också att det införs en skyldighet för *leverantörer* att kontrollera om det har utfärdats någon ursprungsgaranti för mängden förnybar gas och i så fall se till att denna annulleras. Motsvarande krav bör införas även för förnybar gas som inte omfattas av hållbarhetskriterier, vilket kanske behöver ske i annan lagstiftning.

Enligt Art 38 i reviderad Monitoring and Reporting Regulation (MRR) så krävs hållbarhetskriterier för utsläppsfaktor 0 inom EU ETS för biobränslen från 1 januari 2022. Energigas Sverige anser att detta bör bevisas genom ett giltigt hållbarhetsbesked i enlighet med det system som ändå implementeras i Sverige. Vi ställer oss frågande till varför ett sådant förslag inte inkluderades i denna remiss. Även här behövs övergångsregler för att hantera den sena implementeringen.

Med REDII tydliggörs precis som nämns i promemorian att *en infrastruktur eller plats för överföring och distribution kan vara en plats inom vilken massbalansen kan vara uppfylld*, exempelvis ett sammanhängande gasnät. Det bör tydliggöras att det, precis som nuvarande tillämpning i Sverige i såväl hbk som i skattelagstiftningen, gäller att massbalans också får uppfyllas mellan gasnät. Energigas Sverige anser vidare att begreppet *en infrastruktur eller plats för överföring och distribution* bör inbegripa ett företags/koncerns hela logistiksystem även för gas som distribueras på annat sätt än via gasnät.

Energigas Sverige välkomnar de ansträngningar som gjorts för att underlätta verifieringen av svensk biomassa från jordbruk och skogsbruk. Vi efterfrågar motsvarande bedömningar för viktiga importländer.

Energigas Sverige menar att det är orimligt att enskilda aktörers kontrollsystem ska ha rutiner för att ha koll på vilka volymer som räknas till vilket lands bidrag till förnybartmålen och säkerställa att det inte räknas två gånger. Det bör tydliggöras att detta inte är något som åligger rapporteringsskyldiga att kontrollera, utan för myndigheter i respektive medlemsland att hantera vid redovisning av målpuppfyllelser.

Det behövs ett förtydligande av vad som avses med *fast kommunalt avfall*, då begreppet inte tillämpas eller är definierat i annan svensk eller europeisk miljö- eller avfallslagstiftning. Vi ifrågasätter syftet med att överhuvudtaget göra åtskillnad på "fast" och "icke fast" kommunalt avfall och rekommenderar att helt enkelt använda definitionen för *kommunalt avfall* i Miljöbalken.

Detaljerade synpunkter på förslaget

Sen implementering kräver övergångsbestämmelser eller senare ikraftträdande

Det har fram tills nu varit oklart för företagen vilka krav som kommer ställas inom ramen för implementeringen av REDII och på vilken aktör kraven kommer att ställas. Enligt remitterat förslag ska de nya kraven träda ikraft redan från 1 juli 2021. I remissen föreslås även att lagen om skatt på energi ändras så att skattebefrielse för biogas och biogasol för uppvärmningsändamål villkoras med hållbarhetsbesked redan från 1 juli 2021. Det är alldeles för kort planeringshorisont för företagen. Med anledning av Sveriges sena implementering av REDII:s hållbarhetskriterier behöver övergångsbestämmelser utformas åtminstone så att biobränslen som köpts in före 1 juli 2021 och ligger i lager inte omfattas av krav på hållbarhetskriterier eller rapporteringsskyldighet. Regeringen bör bemyndiga Energimyndigheten att hantera övergångsbestämmelser i kommande föreskrifter.

Lämpligast vore att införa kraven i sin helhet inklusive rapporteringsskyldighet först från 1 januari 2022, så det finns en rimlig chans att föreskrifter och vägledning hinner komma på plats, för företagen att kunna bygga upp kontrollsystem och ställa krav vid inköp, samt hinna ansöka om och erhålla ett hållbarhetsbesked. Det förutsätter dock att det inte innebär problem för stödmottagare i efterhand.

Antal rapporteringsskyldiga gasanvändare riskerar att bli många med remitterat förslag

Precis som Infrastrukturdepartementet antyder i remissen så är antalet rapporteringsskyldiga gasanläggningar som överstiger 2 MW sammanlagd installerad effekt högre än det totala som Energimyndigheten uppskattat. Energigas Sverige vill betona att beroende på hur rapporteringsskyldigheten och undantaget utformas kan det röra sig om flera hundratals gasanläggningar vilket riskerar ett stort antal nya rapporteringsskyldiga gasanvändare. Detta kan undvikas om i bestämmelserna kring rapporteringsskyldig aktör och undantaget för mindre anläggningar utformas för att minimera antalet. Administration och krav på användare av förnybar gas måste undvikas så långt det är möjligt för att inte allvarligt försvåra för den nödvändiga omställningen som behöver ske och som redan påbörjats genom de ökade kostnader som administrationen medför för användarna.

Rapporteringsskyldigheten för gasformiga biobränslen vid produktion av el, värme och kyla bör ligga på den som är skattskyldig (leverantören)

Av direktivet och remitterad promemoria framgår att för el, värme och kyla så gäller kriteriet om växthusgasminskning endast för nya anläggningar från 1 januari 2021. Ny anläggning anser Infrastrukturdepartementet ska betyda de som börjar använda biobränslen från 1 januari 2021. Vi tolkar det som att om en anläggning med sammanlagd installerad effekt större än 2 MW som har börjat använda en viss andel biobränsle före 2021 och som efter 1 januari 2021 skalar upp och använder mer biobränsle inte heller kommer att omfattas av kravet om växthusgasminskning. Det är önskvärt att detta förtydligas i författningskommentar eller underliggande föreskrift.

För merparten gasanvändare (som redan använder exempelvis biogas eller biogasol) kommer alltså inte det sista steget i beräkningen av växthusgasminskningen (vid omvandlingen till el, värme eller kyla) att behöva utföras. Därför saknas i praktiken det huvudsakliga skälet till att Infrastrukturdepartementet anser att rapporteringsskyldigheten måste ligga på användaren av biobränslet och inte på leverantören. Endast de anläggningar som börjar använda biobränslen efter 31 december 2020 behöver rapportera växthusgasminskningen. För fast kommunalt avfall finns inget växthusgaskrav alls.

För att minimera gasanvändarnas administrativa börda och därmed villighet att använda biobränsle **bör rapporteringsskyldigheten för gasformiga biobränslen ligga på den som är skattskyldig för bränslen (leverantören)**. Endast för nyttillkommande anläggningar större än 2 MW som från 1 januari 2021 börjar använda biobränsle annat än från fast kommunalt avfall finns det skäl att lägga rapporteringsskyldigheten på användaren, om ens det bedöms nödvändigt. Det är önskvärt att så långt det är möjligt flytta den administrativa bördan till leverantören som i de flesta fall redan har ett

kontrollsystem och bekant med hållbarhetsrapporteringen. Det är också den skattskyldige (leverantören) som ska inneha anläggningsbeskedet. En sådan ändring som vi föreslår medför även följdändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE.

Energigas Sverige välkomnar att det blir möjligt att frivilligt ansöka om hållbarhetsbesked. Det är helt avgörande om användare av biobränsle blir rapporteringsskyldiga. Det är också avgörande att det görs tydligt hur rapporteringsskyldiga användares förenklade kontrollsystem ska se ut då de endast köper från leverantör med hållbarhetsbesked. Det måste tydliggöras att producenter av el, värme och kyla inte behöver göra stickprov eller andra kontroller av biobränsle som levereras från en leverantör med hållbarhetsbesked.

För de fall rapporteringsskyldighet läggs på användaren så bör rapportering ske samlat för ett företags alla anläggningar för vilken rapporteringsskyldighet gäller och inte per anläggning.

Användning av gasformiga biobränslen i stationära motorer bör omfattas av definitionen av biodrivmedel

I LSE används begreppet motorbränsle utan begränsningen att bränslet måste förbrukas för transportändamål. I det remitterade förslaget föreslås att 7 kap. 3 c § LSE ändras så att avdragsrätten i 7 kap. 3 a och 3 b §§ villkoras av att motorbränslet eller beståndsdelen omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen, förkortat hållbarhetslagen, och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag. Men i hållbarhetslagen används inte begreppet motorbränsle, utan istället begreppet biodrivmedel. Biodrivmedel definieras i hållbarhetslagen som flytande eller gasformiga bränslen som framställs av biomassa och som används för transportändamål och i mobila arbetsmaskiner. Frågan uppstår då vad som gäller för stationära motorer.

Enligt förslaget i remissen ska varken flytande eller gasformiga biobränslen anses vara biodrivmedel. Användning i mobila arbetsmaskiner föreslås omfattas av definitionen av biodrivmedel men inte användning i stationära motorer. Det innebär att endast yrkesmässiga användare av sådana biobränslen blir rapporteringsskyldiga och får ett hållbarhetsbesked. Om en aktör måste ha ett hållbarhetsbesked för att få skattenedsättning för flytande biobränslen som används i stationära arbetsmaskiner, vilka utgör motorbränslen enligt LSE, så är det möjligt för aktören att frivilligt ansöka om hållbarhetsbesked.

Det är olyckligt att olika definitioner används i LSE och i hållbarhetslagen. Energigas Sverige anser att definitionen av biodrivmedel i hållbarhetslagen bör ändras så att även bränsle som används i stationära motorer anses utgöra biodrivmedel. En sådan ändring skulle innebära att det då blir den skattskyldige (leverantören) som blir rapporteringsskyldig, vilket är den lösning som bör användas i alla fall där det är möjligt. Då behöver inte både leverantören och användaren ha hållbarhetsbesked som Regeringens förslag innebär.

Utformning av undantaget för el, värme och kyla från gasanläggningar mindre än 2 MW

Om rapporteringsskyldigheten, som Energigas Sverige föreslår, kan läggas på leverantören istället (åtminstone för anläggningar som börjat använda biobränsle före 2021 eller som endast använder biobränsle från fast kommunalt avfall) så anser Energigas Sverige att undantaget för dessa anläggningar inte behövs. Om regeringen anser det nödvändigt att lägga rapporteringsskyldigheten på användaren av biobränsle för nyttillkommande anläggningar från 2021 så bör det dock endast gälla för biobränsle som används i anläggningar som är större än 2 MW (se nedan hur undantaget bör tillämpas).

Om rapporteringsskyldigheten trots allt kommer att läggas på användaren av gasformiga biobränslen som föreslås i promemorian så bör undantaget utnyttjas och tillämpas så att så få aktörer som möjligt blir rapporteringsskyldiga. Energigas Sverige har redan den 13 maj 2020 skickat en analys och en rekommendation till Infrastrukturdepartementet kring hur undantaget för gasanläggningar bör utformas.

Utgångspunkten är dels att vara så praktiskt och enkelt som möjligt, dels att så få gasanvändare som möjligt ska behöva omfattas av kraven. För gasformiga biobränslen (huvudsakligen biogas från svenska avfall och restprodukter) är hållbarhetsriskerna minimala och kraven endast en extra administration.

Energigas Sveriges förslag till utformning av undantaget upprepas här:

1. Utforma undantaget utifrån **årsförbrukning av förnybar gas:**
Gasanvändare som har en årsförbrukning av förnybar gas för produktion av el, värme eller kyla som överstiger 16 GWh/år blir rapporteringsskyldiga.

Rapporteringsskyldigheten gäller då samtliga förnybara volymer. För att inte rapporteringsskyldighet ska inträffa plötsligt och retroaktivt bör rapporteringsskyldighet då inträda från och med kalenderåret efter att denna årsförbrukning överskridits.

16 GWh motsvarar anläggningar som har en drifttid på 11 månader, där då den genomsnittliga tillförda effekten biomassabränslen överstiger 2 MW. Det kan nog sägas vara typiskt för värmeanläggningar och industrianläggningar. Det hanterar också problemet med att det finns ett större antal anläggningar med högre installerad effekt än 2 MW men som används endast delar av året, med små totala volymer använt biobränsle.

2. Om inte det bedöms möjligt föreslås följande utformning enligt I och II nedan:
 - I. Basera undantag för rapporteringsskyldighet på en **enskild anläggning/enhet**.
Anläggning definieras som en enskild gasinstallation för produktion av el, värme eller kyla. Det betyder att en gasugn, en gasmotor, en gasbrännare, en gaspanna utgör en anläggning. Endast gasanvändare som har minst en anläggning som överstiger 2 MW blir rapporteringsskyldig.

Det minskar antalet rapporteringsskyldiga och underlättar ökad användning av förnybar gas.
 - II. Överväg att definiera **sammanlagd tillförd effekt** som **tillförd effekt som härrör från biobränsle**. Det betyder att rapporteringsskyldighet inträder först när tillförseln av biogas eller biogasol till anläggningen överstiger 2 MW.

För att inte rapporteringsskyldighet ska inträffa plötsligt och retroaktivt bör rapporteringsskyldighet då inträda från och med kalenderåret efter att denna biobränsleanvändning överskridits.

Förnybar och fossil gas kan blandas i valfria proportioner och många gaskunder väljer succesiv övergång till förnybar gas. Definitionen ovan ökar flexibiliteten och möjligheten till succesiv inblandning av förnybar gas utan att rapporteringsskyldighet inträder redan vid mycket små volymer, vilket sannolikt skulle minska viljan att gå över till förnybar gas. Konstruktionen skulle möjliggöra konvertering av exempelvis spetspannor till gasdrift med succesiv inblandning av biogas.

När rapporteringsskyldighet inträtt enligt I) och II) bör rapporteringsskyldigheten gälla användarens samtliga gasanläggningar för energigasen i fråga (dvs. även övriga mindre enheter avsedda för samma typ av gas). Hela volymen av respektive förnybar gas för vilken rapporteringsskyldighet inträtt rapporteras tillsammans.

När väl en användare blir rapporteringsskyldig bör kraven gälla samtliga volymer som används. Det skapar tydlighet kring vilka krav som gäller och underlättar administration och verifiering av hållbarhetskriterier.

Det behöver tydliggöras vad som gäller vid användning av biobränsle för bränsleproduktion

På flera ställen i promemorian och specifikt i författningskommentaren till 1 kap 1§ framgår att hållbarhetskriterierna kommer att omfatta även fasta och gasformiga biobränslen som används för produktion av el, värme, kyla och *bränslen*. Det behöver klargöras vilken typ av förbrukning som avses vid produktion av bränslen som omfattas av hållbarhetskriterierna. Är det el och värme som åtgår i processen och som inte kan anses vara råvara till bränslet? I de fall biobränsle produceras så omfattas ju biobränslet av hållbarhetskriterierna och eventuell processenergi kommer att räknas med i växthusgasberäkningarna enligt den metod som senare ska specificeras i föreskrifter. Är bränsleproducenten alltså också rapporteringsskyldig för bioenergin som används inklusive beräkning av växthusgasminskningen, vilket då ska beräknas enligt en delvis annan metod?

Det behöver tydliggöras om rapporteringsskyldighet gäller för sådan användning, vad som ska rapporteras och hur det förhåller sig till rapporteringsskyldigheten för det producerade biobränslet och de växthusgasberäkningar som ska göras.

Villkor om hållbarhetsbesked för biobränslen inom EU ETS?

Villkoret om hållbarhetsbesked för att få elcertifikat respektive skattebefrielse utvidgas till all skattepliktig användning av gasformiga biobränslen (för anläggningar över en viss storlek) genom ändringar i Elcertifikatslagen och LSE. Energigas Sverige har inga synpunkter på det då det följer direkt av bestämmelserna i REDII och Sveriges statsstödsgodkännanden för skattebefrielsen för biogas och biogasol. Dock berörs i promemorian inget alls om huruvida hållbarhetsbesked krävs för utsläppsfaktor 0 i EU ETS för biobränslen och det föreslås eller görs ingen motsvarande ändring i det svenska regelverket för EU ETS. Enligt Art 38 i reviderad Monitoring and Reporting Regulation, förkortad MRR så krävs hållbarhetskriterier för utsläppsfaktor 0 för biobränslen från 1 januari 2022.

Energigas Sverige anser att detta bör bevisas genom ett giltigt hållbarhetsbesked i enlighet med det system som ändå implementeras i Sverige och ställer sig frågande till varför ett sådant förslag inte inkluderades i denna remiss. Det är också viktigt att övergångsbestämmelser tas fram som möjliggör en rimlig tid för anpassning till kraven på grund av den mycket sena implementeringen, enligt förslag ovan.

Krav om kontroll och annullering av eventuella utfärdade ursprungsgarantier bör införas i hållbarhetslagen

Genom REDII kommer ursprungsgarantier att införas i Sverige för förnybar gas. Det bör i hållbarhetslagen eller i underliggande föreskrifter **införas ett särskilt krav om att det i leverantörens kontrollsystem ska införas en rutin för att kontrollera om det har utfärdats en ursprungsgaranti, förkortat UG, eller motsvarande certifikat för biobränslet och att denna i så fall annulleras**. Det är viktigt för att säkerställa att systemet med ursprungsgarantier fungerar tillfredställande och med hög trovärdighet. Skyldigheten behöver dock ta hänsyn till de aktörer som är certifierade enligt ett av kommissionen godkända frivilliga certifieringssystem. Sverige kan inte införa särskilda krav utöver dessa certifikat som bevis för uppfyllande av hållbarhetskriterierna. Om inte sådan kontroll ingår i certifieringen kan skyldigheten därför behöva utformas utanför kraven på kontrollsystem för uppfyllande av hållbarhetskriterierna. Det kan övervägas om skyldigheten ska införas i exempelvis i Lag (2010:601) om ursprungsgarantier. Men då bör det utformas så att man som leverantör **kan** hantera skyldigheten inom ramen för sitt HBK-kontrollsystem och hållbarhetsbesked enligt hållbarhetslagen.

Energigas Sverige anser att det vore lämpligt att så snart som möjligt **införa motsvarande skyldighet för alla gasleverantörer som levererar förnybar gas, dvs även för volymer som inte omfattas av hållbarhetskriterierna**. På så sätt skapas en hög tillförlitlighet för ursprungsgarantierna från start och möjligheten för att de ska bli ett användbart verktyg för verifiering av förnybar gas ökar.

Det är viktigt att skyldigheten att kontrollera om UG har utfärdats för den förnybara gasen läggs på **leverantören**, så att inte kunden (gasanvändaren) får ytterligare administrativ börda eller

kostnader. Det är ytterligare ett skäl till varför rapporteringsskyldigheten så långt det är möjligt ska läggas på leverantören och inte gasanvändare.

Möjlig utveckling av samspelet mellan UG och HBK att överväga

Vi vill också betona vikten av att med UG-systemet för förnybar gas på plats är det avgörande att UG och HBK kan samverka, så att inte helt olika parallella system för ursprung och spårbarhet finns som inte alls kan användas tillsammans och komplettera varandra. Energigas Sverige, liksom European Biogas Association, har i konsultationen om en revidering av REDII för att anpassa till det högre klimatmålet och den gröna given efterfrågat en förstärkt roll för UG, att det görs tydligt att systemet kan samverka med HBK och hitta lösningar där systemen kan komplettera varandra.

En möjlig utveckling som bör övervägas är att tillämpa HBK-systemet med massbalans fram till och med produktionen av förnybar gas, koppla denna hållbarhetsinformation till UGn som utfärdas för produktionen och att nedströms för distributions- och användarledet istället använda ursprungsgarantier för spårbarhet och verifiering av hållbara förnybara mängder (istället för strikt massbalans). Det skulle kunna förenkla och effektivisera handeln med förnybar gas både inom och mellan länder och skapa större möjligheter för kostnadseffektiv övergång från fossilt till förnybart i alla sektorer.

En infrastruktur eller plats för överföring och distribution får anses vara en "plats" där massbalans kan uppfyllas

Med REDII tydliggörs precis som nämns i remissen att *en infrastruktur eller plats för överföring och distribution kan vara en plats inom vilken massbalansen kan vara uppfylld*, exempelvis ett sammanhängande gasnät. Det bör tydliggöras att det, precis som nuvarande tillämpning i Sverige i såväl HBK som i LSE, gäller att massbalans också får uppfyllas mellan gasnät. Med tydliggörandet genom REDII så kan konstateras att UG skulle räcka för att anses uppfylla krav om massbalans för gas som injicerats och tagits ut från ett gasnät, vilket bör övervägas i framtida tillämpning (enligt vad som beskrivits ovan).

Energigas Sverige anser att begreppet *en infrastruktur eller plats för överföring och distribution* bör inbegripa ett företags/koncerns hela logistiksystem även för gas som distribueras på annat sätt än via gasnät (inbegripet terminaler, depåer, tankställen och transporter däremellan). Det innebär att massbalans får tillämpas på företagets logistiksystem (som kan bestå av flera olika delar men omfattas av samma massbalanssystem) vilket gör att helt onödiga transporter och investeringar i separat infrastruktur kan undvikas. I förlängningen skulle det också innebära att för distributionsdelen av produktionskedjan för gas som distribueras på annat sätt än via gasnät skulle det vara tillräckligt att använda sig av ett ursprungsgarantisystem (med hållbarhetsegenskaper kopplade till) för att uppfylla krav om spårbarhet i enlighet med hållbarhetskriterierna, vilket bör övervägas i framtida tillämpning (enligt vad som beskrivits ovan).

Hur ska massbalanssystemet säkerställa att varje parti endast räknas en gång i de nationella bidragen till unionsmålet för förnybar energi?

I promemorian står det att det har tillkommit krav på att massbalanssystemet ska säkerställa att varje parti med biobränsle endast räknas en gång i de nationella bidragen till unionsmålet för förnybar energi samt innehålla information om huruvida stöd har tillhandahållits till produktionen av det partiet samt i så fall om typen av stödssystem.

Energigas Sverige menar att det är orimligt att enskilda aktörers kontrollsystem ska ha rutiner för att ha koll på vilka volymer som räknas till vilket lands bidrag till förnybartmålen och säkerställa att det inte räknas två gånger. Det bör tydliggöras att detta inte är något som åligger rapporteringsskyldiga att kontrollera (utöver att kontrollera om eventuella UG eller certifikat har utfärdats för partiet och i så fall annullera det som vi föreslår ovan), utan för myndigheter i respektive medlemsland att hantera vid redovisning av måluppfyllelser. För volymer som är certifierade enligt ett av kommissionen godkänt frivilligt system kan inte heller någon särskild kontroll för detta begäras av tillsynsmyndigheten.

Det nya markkriteriet för skogsbiomassa

Energigas Sverige välkomnar att en utredning kring den svenska skogsvårdslagstiftningen har gjorts och att bedömningen är att svensk skogsbiomassa uppfyller kraven och att inga särskilda kontrollrutiner därmed behöver införas för svensk skogsbiomassa. Detta behöver tydliggöras i föreskrifter. Vi efterfrågar motsvarande tydliga bedömningar görs och dokumenteras i föreskrifter eller i vägledning för andra viktiga länder från vilken vi importerar skogsbiomassa som rapporteringsskyldiga kan hänvisa till.

Särskilda krav för avfall och restprodukter från jordbruksverksamhet

Genom REDII införas i hållbarhetslagen krav på att, för att avfall och restprodukter från jordbruket ska vara hållbart, det ska finnas övervaknings- och förvaltningsplaner för att hantera påverkan på jordbeskaffenhet och markens kollager. Energigas Sverige välkomnar att en utredning kring svensk lagstiftning för jordbruket har gjorts och att bedömningen är att avfall och restprodukter från svensk jordbruksmarks uppfyller detta krav utan att särskilda rutiner behöver införas i kontrollsystemen för att kontrollera detta. Detta behöver tydliggöras i föreskrifter. Vi efterfrågar motsvarande tydliga bedömningar för grannländer/EU-länder och andra viktiga länder från vilken vi importerar agrobiomassa som rapporteringsskyldiga kan hänvisa till.

Se över och komplettera delnormalvärden för odling (NUTS-värden)

I dagens regelverk finns framtagna nationella genomsnittsvärden för växthusgasutsläpp för olika typer av svensk agrobiomassa som får användas i faktiska beräkningar. Dessa behöver ses över och säkerställas att de kan användas fortsättningsvis och kompletteras med vissa nya energigrödor (som inte är livsmedels- eller fodergrödor), mellangrödor och fokusgrödor.

Rör inte hållbarhetskriterierna eller Annex IX i eventuell revidering av REDII

Sverige bör vara tydlig med att försvara bioenergi från såväl samhällets avfall och restprodukter som från hållbart jordbruk och skogsbruk i kommande revideringar och lagstiftningsinitiativ inom EU. De nu omfattande hållbarhetskriterier som implementeras och omfattar all bioenergi ska inte revideras eller skärpas ytterligare. Det är mycket viktigt för att skapa investerstrygghet och för att möjliggöra den nödvändiga omställningen mot ett fossilfritt samhälle. Bioenergi, inte minst förnybara energigaser, är helt avgörande i omställningen.

Definition av fast kommunalt avfall bör tydliggöras

El, värme och kyla från fast kommunalt avfall undantas från växthusgaskrav helt (och markkriterier precis som alla avfall). I Övervägandena i kap 7 (sid 35) står att: *Hållbarhetskriterierna gäller dock endast för biomassa, vilket utesluter delar av det avfall som omfattas av miljöbalkens definition.*

Undantaget i det omarbetade direktivet gäller dessutom endast för fast avfall. Det innebär att miljöbalkens definition av kommunalt avfall inte bör tas in i hållbarhetslagen. Däremot bör begreppet kommunalt avfall i hållbarhetslagen tolkas utifrån definitionen i miljöbalken.

I författningskommentaren till 1 kap 3§ står det att *uttrycket fast kommunalt avfall har samma betydelse som i 15 kap. 3 § miljöbalken.*

Det är mycket oklart hur detta ska tillämpas. Begreppet fast kommunalt avfall används inte vare sig i svensk eller europeisk lagstiftning och vad som anses fast finns inte definierat. Vi förstår inte anledningen till att detta förts in i REDII och ser inte något uppenbart skäl till att särskilja på fast och flytande enkom i denna lagstiftning? Vi ser tillämpningsproblem, vilket innebär att vad som ska anses vara "fast" kommer behöva definieras vilket inte är så lätt. Om det inte finns starka skäl (som inte vi känner till) till att skilja ut den fasta delen ur kommunalt avfall, så rekommenderar vi att som Energimyndigheten föreslår att helt enkelt likställa det med definitionen för kommunalt avfall i 15 kap. 3 § miljöbalken.

Slutligen välkomnar Energigas Sverige tydliggörandet i författningskommentaren att *med gasformiga biobränslen avses att bränslet i rumstemperatur och normalt lufttryck uppträder i gasform. Med gasformiga biobränslen avses därmed även gaser som komprimerats till vätskeform.* För säkerhets skull anser vi motsvarande förtydligande bör göras även för gasformiga biodrivmedel – att gasformiga biodrivmedel även avser gaser som komprimerats eller kylts ner till vätskeform.

Med vänliga hälsningar,

Maria Malmkvist
Vd

Linus Klackenberg
Ansvarig Produktion